

Estudis eivissencs

Jean Serra

**Sobre Marià Villangómez
i altres escrits**Publicacions de l'Abadia de
Montserrat, Barcelona, 2016.

Aquest breu llibre (cent seixanta pàgines) condensa una part important de la literatura eivissenca dels segles XIX i XX: l'essència, en podríem dir. L'escriptor, nascut a Algèria en el si d'una família eivissenca i repatriat a Eivissa a l'edat de cinc anys, està amatat de l'ambient de l'illa i de la seva cultura. Gran coneixedor de la literatura catalana, ha centrat el seu interès en la producció i els escriptors illencs. En aquest llibre ofereix una sèrie de treballs, ja publicats de manera independent, agermanats ara per aquests interessos. El llibre centra el títol en Marià Villangómez, en part perquè hi és tractat més a fons i en part perquè potser és el poeta més conegut d'aquella geografia. Però sorprèn al lector la munió d'altres personatges que Serra col·loca al seu voltant i que poden representar per a altres receptors de la literatura catalana autèntiques troballes, com ara Isidor Macabich Llobet i Pepita Escandell. Així mateix, la descripció del teatre a Eivissa i de la narrativa eivissenca dibuixen un panorama ampli de les inquietuds que alenaven entre els ciutadans de l'illa. També té cabuda al volum un article sobre la inspiració poètica, o la influència de Virgili, i un altre que fixa l'atenció en Josep Carner, príncep de les lletres, amb motiu del centenari d'*Els fruits saborosos*, en el qual no falta la descripció de la recepció de l'obra de Carner a Eivissa i la relació que hi va mantenir. És, doncs, un volum breu, però condensat i variat, encara que el rerefons constant i sostingut és la literatura eivissenca. Reivindicació d'una literatura poc coneguda i exaltació d'una variant lingüística del català també poc coneguda.— G.O. de L.B.